

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 10 J/29 aprilie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei C.T.G., judecător la Judecătoria O., având ca obiect abaterea disciplinară constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți inspectorii R.L.O. și M.E., și pârâta judecător C.T.G..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția procedează la audierea pârâtei judecător C.T.G. cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația sa fiind cosemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, nici excepții de invocat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni prevăzută de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind

statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e din același act normativ.

Se arată că pe parcursul soluționării cauzelor, judecătorul C.T.G. nu a dispus măsurile corespunzătoare pentru soluționarea cu celeritate a dosarelor, acordând amânări nejustificate. Acest mod defectuos de gestionare a lucrărilor pe parcursul soluționării dosarelor are un caracter de continuitate în activitatea judecătorului întrucât, în toate dosarele verificate de inspectorii judiciari s-au constatat amânări nejustificate ale judecății, care au condus la tergiversarea soluționării cauzelor.

De asemenea, se arată că în mod repetat, pârâta judecător nu a respectat dispozițiile art. 201 Cod procedură civilă referitoare la stabilirea prin încheiere a obiectivelor expertizei dispuse în cauză, precum și dispozițiile privind încuviințarea obiectivelor cu respectarea principiului contradictorialității, ceea ce a condus în multe situații, la depunerea cu întârziere a lucrărilor și efectuarea în mod necorespunzător a acestora.

O conduită constantă a pârâtei judecător o reprezintă și studierea necorespunzătoare a actelor și lucrărilor dosarelor, care are drept consecință temporizarea procedurii judiciare datorită repunerii pe rol a cauzelor după reținerea în pronunțare și de cele mai multe ori, după amânarea succesivă a pronunțării.

În final, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți solicită ca la individualizarea sancțiunii disciplinare să se țină cont de lipsa de experiență

profesională a pârâtei precum și de atitudinea sinceră și cooperantă de care a dat dovadă pe parcursul cercetării disciplinare.

Având cuvântul, pârâta judecător C.T.G. solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, iar în combaterea acțiunii disciplinare depune la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 09.03.2009, sub nr. 6/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei C.T.G., judecător la Judecătoria O., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile, prevăzută de art. 99 lit. e) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâta judecător C.T.G., pe parcursul soluționării mai multor cauze, în mod repetat, nu a respectat dispozițiile art. 201 Cod procedură civilă referitoare la stabilirea prin încheiere a obiectivelor expertizei dispuse în cauză și nici a acelor privind încuviințarea obiectivelor cu respectarea principiului contradictorialității, nu a dat eficiență dispozițiilor art. 108¹ și următoarele din Codul de procedură civilă referitoare la aplicarea sancțiunilor pecuniare față de părți, martori, experți sau alți participanți

[REDACTED]

la proces care nu au respectat dispozițiile instanței și a administrat probele în etape, fără respectarea dispozițiilor în materie.

S-a mai reținut că o conduită constantă a pârâtei judecător a reprezentat-o studierea necorespunzătoare a actelor și lucrărilor dosarelor, care a avut drept consecință directă temporizarea procedurii judiciare datorită repunerii pe rol a cauzelor după reținerea în pronunțare și, de cele mai multe ori, după amânarea succesivă a pronunțării, pentru depunerea unor înscrisuri relevante, care se impuneau a fi avute în vedere de instanță încă de la primele termene de judecată întrucât numai în urma analizării lor se putea aprecia asupra oportunității, utilității și concludenței probelor solicitate.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

În susținerea acțiunii, Comisia de disciplină a solicitat proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La ultimul termen de judecată a fost audiată pârâta judecător C.T.G..

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

1) În dosarul civil nr. 153/274/2008 - dosar ce a format obiectul sesizării - înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la data de 29.02.2008, pârâta judecător nu a făcut aplicarea dispozițiilor legale privind comunicarea cererii de chemare în judecată formulată de pârâtă împotriva S.C. A.Ț. S.A., imediat după înregistrarea acesteia în dosar, instanța îndeplinindu-și obligația prevăzută de art. 57 alin. 4 din Codul de procedură civilă, abia după ce cauza a rămas în pronunțare și ulterior s-

a dispus amânarea pronunțării de două ori. Procedând în acest mod, pârâta judecător a depășit durata de soluționare rezonabilă a acestei cauze, cu atât mai mult cu cât pe parcursul judecății nu a administrat nici un probatoriu de natură a justifica întârzierea constatată în soluționarea litigiului.

Astfel, deși la primul termen de judecată, respectiv 25.03.2008, pârâta a depus la dosar întâmpinare și o cerere de chemare în judecată a S.C. A. Ț. A. S.A. - prin care a arătat că aceasta este societatea la care este asigurată și care, în baza contractului de asigurare, poate acoperi toate pretențiile reclamanților, invocând drept temei juridic dispozițiile art. 57 din Codul de procedură civilă - la termenul din data de 24.04.2008, termen de la care completul de judecată a fost prezidat de pârâta judecător, instanța nu a pus în discuția părților această cerere, în sensul de a solicita lămuriri pârâtei asupra pretențiilor sale formulate prin cererea de chemare în judecată a societății de asigurări, ci a dispus amânarea judecății pentru a da posibilitate pârâtei să ia cunoștință de răspunsul la întâmpinare. Totodată, în încheierea de ședință nu au fost consemnate toate datele cuprinse în caietul grefierului de ședință din data de 24.04.2008, respectiv solicitarea apărătorului pârâtei privind citarea S.C. A.Ț. S.A. și nici dispoziția instanței față de această solicitare.

La următorul termen de judecată, din data de 29.05.2008, apărătorul pârâtei a solicitat în ședința publică citarea societății de asigurări, însă instanța a dispus amânarea cauzei, pentru a da posibilitate reclamanților să-și precizeze în scris cererea, cu indicarea pretențiilor totale, în vederea stabilirii taxei judiciare de timbru.

Abia la al treilea termen de judecată, respectiv la data de 26.06.2008, instanța, la solicitarea expresă a pârâtei, a dispus citarea societății de asigurare, fără însă a califica cererea formulată de pârâtă în vederea stabilirii calității procesuale a acestei societăți, în citativul încheierii de ședință menționându-se numai că această parte participă la proces în calitate de societate de asigurări.

Totodată, se reține că instanța nu a comunicat, așa cum prevăd dispozițiile art. 57 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cererea părții chemate în judecată, alături de copia cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a înscrisurilor depuse la dosar. De altfel, instanța nu a dispus comunicarea acestei cereri nici la următoarele termene de judecată, din 18.09.2008, 09.10.2008 și 06.11.2008, când cauza a fost reținută în pronunțare.

Totodată, s-a constatat că la termenul din data de 09.10.2008, s-a dispus amânarea cauzei, pentru ca reclamanții să depună la dosar procesul verbal încheiat cu societatea de asigurare, fără însă ca S.C. A.Ț. S.A. să mai fie citată pentru termenul acordat și să mai figureze în citativul încheierii de ședință.

Cu toate acestea, în încheierea de ședință din data de 06.11.2008 s-a consemnat faptul că procedura de citare este legal îndeplinită, în condițiile în care societatea de asigurări nu a fost citată pentru acest termen și nici nu avea termen în cunoștință, iar după acordarea cuvântului asupra fondului cauzei, instanța a rămas în pronunțare, dispunând succesiv amânarea pronunțării pentru datele de 13.11.2008 și 20.11.2008.

Împrejurarea că nu s-a dispus comunicarea cererii de chemare în garanție a societății de asigurare S.C. A.Ț. S.A. a constituit, de altfel, și motivul repunerii

[REDACTED]
pe rol a cauzei, la data de 20.11.2008.

De asemenea, se reține și faptul că la termenul din data de 18.12.2008 (termen stabilit ca urmare a repunerii cauzei pe rol), deși procedura de citare era legal îndeplinită, instanța a acordat un nou termen, în vederea citării acestei societăți, din cuprinsul încheierii nerezultând motivele pentru care instanța a dispus amânarea judecății.

În ceea ce privește calificarea dată cererii pe care pârâta a formulat-o împotriva S.C. A.Ț. S.A., depusă la dosar în data de 25.03.2008, din cuprinsul încheierilor nu rezultă că instanța a pus în discuția contradictorie a părților calificarea acestei cereri, iar cu ocazia deliberării a stabilit că are natura juridică a unei cereri de chemare în garanție, schimbând așadar calificarea dată cererii de către pârâtă, întrucât pârâta și-a întemeiat în drept această cerere pe dispozițiile art. 57 din Codul de procedură civilă.

2) În dosarul nr. 942/274/2007, înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la data de 25.10.2007, având ca obiect partaj succesoral, prelungirea procedurii judiciare a fost generată pe de o parte de necesitatea respectării drepturilor procesuale ale părților, administrarea probatoriului și suspendarea cauzei din vina părților, iar pe de altă parte, de o administrare defectuoasă a probelor și studiul insuficient al dosarului.

Astfel, cauza a fost repusă pe rol după aproape un an de zile, pentru a se depune actele de proprietate referitoare la imobilul ce face obiectul partajului, în condițiile în care dovada dreptului de proprietate era un element de bază care trebuia urmărit în soluționarea unei astfel de cereri.

De asemenea, în condițiile în care nu a fost pronunțată o încheiere de admitere în principiu prin care să fie stabilită masa partajabilă și cotele ce revin fiecărei părți, s-au încuviințat două expertize tehnice, pentru cea de-a doua nefiind indicate obiectivele și onorariul convenit expertului.

O altă cauză ce a condus la temporizarea procedurii judiciare a constatat în administrarea probelor în etape, urmare a lipirii de eficiență a instituției primei zile de înfățișare când, potrivit dispozițiilor art. 112, art. 115 și art. 132 din Codul de procedură civilă, trebuie discutate și încuviințate toate probele care urmează a fi administrate în cauză, inclusiv cele dispuse din oficiu de către instanță, suplimentarea probatoriului putând fi solicitată, doar în condițiile art. 138 din Cod de procedură civilă.

3) În dosarul nr. 53/274/2008 înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la 28.01.2008, având drept obiect partajul bunurilor comune, temporizarea procedurii s-a datorat neluării măsurilor procedurale în vederea administrării probei cu interogatoriu ori aplicării dispozițiilor art. 225 din Codul de procedură civilă, precum și studiului insuficient al dosarului care a condus la repunerea acestuia pe rol după un an de zile pentru a se lămurii obiectul cererii de chemare în judecată.

4) În dosarul nr. 113/274/2008, având ca obiect plângere contravențională, înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la 18.02.2008, prelungirea procedurii judiciare s-a datorat modului defectuos de administrare a probei cu martori.

Astfel, petentului i s-a încuviințat administrarea probei cu un martor la al treilea termen de judecată, în condițiile în care la prima zi de înfățișare a declarat

[REDACTED] [REDACTED]
că nu solicită administrarea de probe și, deși proba solicitată în dovedirea cererii de chemare în judecată a fost încuviințată cu întârziere, petentului nu i s-a pus în vedere să indice în termen de 5 zile domiciliul martorului, astfel încât să se poată aplica sancțiunea decăderii din probă, potrivit art. 186 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, instanța nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 188 alin 3 din Codul de procedură civilă, care prevăd că după citarea martorului cu mandat de aducere, dacă acesta nu se înfățișează, se poate proceda la soluționarea cauzei și, în mod repetat, a dispus citarea martorului cu mandat de aducere, cu toate că din cuprinsul proceselor verbale de executare a mandatului a rezultat că martorul este plecat din țară și mandatul nu poate fi executat.

5) În dosarul nr. 957/274/2007, având ca obiect plângere contravențională, înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la 30.07.2007, prelungirea procedurii judiciare s-a datorat neaplicării dispozițiilor legale care sancționează neindicarea domiciliului martorului în vederea citării, neexecutarea mandatului de aducere al martorului ori judecarea pricinii în condițiile art. 188 alin 3 din Codul de procedură civilă.

6) În dosarul nr. 1503/274/2006, înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la 22.01.2008, după casarea sentinței civile nr. 431/27.06.2007 și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond, tergiversarea procedurii judiciare s-a datorat omisiunii instanței de a preciza obiectul expertizei judiciare dispusă în cauză și întrebările la care trebuie să se răspundă, pârâta judecător, în calitate de președinte al completului de judecată omițând să pună în discuția părților

[REDACTED]
obiectivele expertizei, deși petenții formulară în scris obiectivele propuse, iar prin adresa înaintată expertului i-au fost comunicate obiectivele stabilite prin decizia de casare.

De asemenea, se constată că instanța a acordat patru termene de judecată, în vederea efectuării și depunerii la dosar a raportului de expertiză, fără a lua împotriva expertului desemnat în cauză măsura prevăzută de art. 108¹ pct. 2 lit. c din Codul de procedură civilă.

7) În dosarul nr. 1305/2006, aflat pe rolul completului de judecată preluat de către pârâta judecător C.T.G. începând cu 18.03.2008, principala cauză care a condus la tergiversarea soluționării dosarului o constituie studierea necorespunzătoare a lucrărilor dosarului, întrucât după încuviințarea și administrarea probelor (după aproximativ un an), instanța a dispus amânarea judecății pentru ca petentul să precizeze suprafețele de teren solicitate a fi reconstituite, cu indicarea elementelor de identificare.

8) În dosarul nr. 288/274/2008 înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la 15.04.2008, având ca obiect grănițuire și revendicare, tergiversarea cauzei s-a datorat faptului că instanța nu a studiat temeinic lucrările dosarului și nu a stabilit obiectivele la care expertul trebuie să răspundă prin raportul de expertiză.

Astfel, se constată că instanța a dispus efectuarea unei expertize, în condițiile în care la dosarul cauzei nu erau depuse actele părților de proprietate asupra terenurilor în litigiu și fără a stabili prin încheiere obiectivele raportului de expertiză, expertului nefiindu-i comunicate obiectivele nici prin adresa înaintată.

9) În dosarul nr. 1124/274/2007, înregistrat pe rolul Judecătoriei O. la data

20.12.2007, având ca obiect constatare vânzare cumpărare și pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare, cauzele care au condus la tergiversarea soluționării cauzei sunt studierea necorespunzătoare a cauzei și faptul că instanța a încuviințat amânarea cauzei pentru lipsă de apărare la două termene de judecată, la cererile succesive ale apărătorilor părților pentru imposibilitate de prezentare, fără a se solicita dovezi în acest sens.

Deși la dosar nu a fost depus titlul de proprietate al părților asupra imobilului, instanța a încuviințat efectuarea unei expertize, expertul fiind în imposibilitate de a identifica terenul, atât timp cât părțile nu au prezentat un titlu de proprietate.

10) În dosarul nr. 450.3/274/2007, având ca obiect servitute de trecere, soluționat în prima fază procesuală prin sentința civilă nr. 505/25.09.2007 (casată cu trimitere spre rejudecare prin decizia civilă nr. 41/R/15.01.2008 a Tribunalului M.), pârâta judecător a dispus scoaterea cauzei de pe rol și înaintarea cererii de recuzare către Tribunalul M. în vederea soluționării acesteia, acordând în acest sens două termene de judecată, fără a da eficiență dispozițiilor art. 30 alin. 4 din Codul procedură civilă, ceea ce a condus în mod evident la tergiversarea cauzei.

11) În dosarul nr. 525/2007, având ca obiect ieșire din indiviziune, pârâta judecător nu a dispus la nici un termen măsuri de sancționare a expertului pentru nedepunerea lucrării la termenul fixat și nu a cenzurat obiecțiunile formulate de părți la raportul de expertiză.

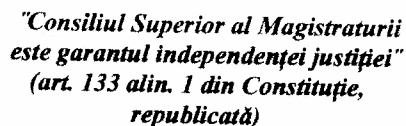
De asemenea, pârâta judecător nu a gestionat corespunzător lucrările dosarului, în condițiile în care, raportat la obiectul cauzei, a pus în vedere

reclamantului să depună la dosar acte de proprietate abia la termenul din data de 20.01.2009 deși, chiar expertul, în raportul de expertiză depus în data de 23.10.2007, a precizat că nu se cunoaște situația juridică a terenurilor în litigiu, ceea ce demonstrează din nou faptul că pârâta judecător nu a studiat temeinic dosarele înainte de ședința de judecată.

Pentru a se reține că pârâta judecător C.T.G., pe parcursul soluționării mai multor dosare, nu a dispus măsurile corespunzătoare pentru soluționarea cu celeritate a acestora, acordând amânări nejustificate au fost avute în vedere declarațiile pârâtei judecător - în care recunoaște faptele și își asumă responsabilitatea pentru consecințele produse, chiar dacă afirmă că cele reținute se datorează pe de o parte volumului mare de muncă, respectiv 4 ședințe de judecată pe săptămână, fapt ce nu i-a permis studiul atent al dosarelor, insuficienței experiențe profesionale, iar pe de altă parte, conduitei procesuale a celorlalți participanți la judecată.

Acestea se coroborează cu copiile dosarelor analizate în cursul cercetării prealabile, cu cele ale condicii ședințelor de judecată precum și cu notele grefierului de ședință din care rezultă că cele consemnate nu se regăseau și în încheierile de ședință, fapt ce atestă că pârâta judecător studia superficial lucrările întocmite de grefierul de ședință.

Fapta, astfel cum a fost reținută contravine prevederilor articolelor 91 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și 108 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești potrivit căroră, judecătorii sunt obligați să

Web: www.csm1909.ro

aplice sau nu dispozițiile procedurale, fapt ce a avut drept consecințe prelungirea procedurilor judiciare, aceasta constituind totodată, și o încălcare a dispozițiilor articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin prisma dispozițiilor Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, faptele săvârșite de pârâta judecător C.T.G., anterior expuse, reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzută de articolul 99 lit. e, și anume nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme de procedură civilă, consecințele negative asupra drepturilor procesuale ale părților care astfel au suferit o vătămare prin prelungirea procedurilor judiciare dar și faptul că pârâta judecător se află la începutul carierei, prima sa ședință de judecată a avut loc la data de 17.01.2008, după o lună de la data numirii în această funcție dar și gradul de ocupare a posturilor la Judecătoria O., în perioada 01.03.2008 – 22.09.2008 la această instanță funcționând efectiv doar 2 judecători definitivi și unul stagiar.

Totodată, se va avea în vedere și poziția procesuală a pârâtei judecător C.T.G., precum și faptul că aceasta regretă fapta și a depus diligențe pentru a înlătura consecințele negative, astfel că, în prezent mai are pe rol doar 8 dosare mai vechi de 1 an.

În baza articolului 100 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, va aplica pârâtei judecător C.T.G. sancțiunea avertismentului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului C.T.G. de la Judecătoria O.

În baza art. 100 lit. a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică judecătorului C.T.G. de la Judecătoria O., sancțiunea „avertisment”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin nerecurare.